پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».

دافغانستان دجمهور ریاست دټولټاکنی په پایلی کی دشمال دټلوالی پوری دتړلی غړو توطه اودافغنستان دتجزیه کیدو پلان

المان دجولای «۱۵» کال «۲۰۱۴» : د امریکی د متحده ایالاتو د خارجه چارو دوزیر ښاغلی جان کیری په مینځګړیتوب سره د افغانستان د اولسمشری د ټولټاکنی را پیداشوی یا راپیداکړشوی بحران ددواړو اولسمشری مقام ته دنوما ندوښاغلی اشرف غنی «احمدزی» اودشما ل دټلوالی اوداسلامی جمیعت دګوند نوما ند ښاغلی عبدالله «عبدالله» سره موقتأجوړجاړی ترسره شواوهغوی دی ته راوبلل شوچی دټولورای ورکونکو درایو له شمیرلو څخه دی وروسته د وحد ت ملی حکومت جوړ اود دواړو خواو کد رونه په نوموړی حکومت کی سره شریکه شی ، هغه حکومت کوم چی د هغه تعریف معلوم نه دی ،څوک ورته حکومت ایتلافی وایی اوڅوک ورته حکومت مشارکتی وایی یعنی په طنزی بنی سره یو ایجیرا (نرښځی) حکومت. چی اصل یی په علمی توګه سره نه دی معلوم اویا تعریف شوی نه دی .په هر صورت له موضوع څخه لیری نه ځو، خو راځی چی حقایق او واقیعتونه د راک روزف (Rick Rozoff) پیژندل شوی مطبوعاتی څیری په هغه مرکه کی ولټوو کوم چی دیو تلویزیونی آژانس سره تیره سه شنبی (دجولای) په اتمه ترسره کړی وه:هغه خپل نظر داسی بیان کړ: *دافغانستان داولسمشری په ټولټاکنیوکی دامریکی متحده ایا لات تریوزیات حده پوری لاس لری اوهغه په دی معنی چی دامریکی دمتحده ایالاتو لوړ پوری مقامات او دسپیني مانی حقوقی اوتخنیکی کارپوهان د یو لاس ناستی رژیم د اولسمشری د ټولټا کنو دپاره د خپل لاس ساختاری« جوړښت» قانون جوړاودلاس ناستی رژیم دانتخاباتو کمیسیون ته سپاری چی دهغه طرح شوی قانون په رڼا کی دی انتخابات اوشی او په عین زمان کی د انتخاباتو روند له پیل څخه تر پایله پوری تر خپل نظارت لاندی نیسی ،مګر دیاده با ید ونه ایسئل شی چی د امریکی لوړ پوړی مقاماتو ته مخکی دمخکی معلوم دی چی په انتخاباتو کی څوک ګټونکی او څوک بایلونکی دی* ، نوکه چیری د ټولټاکنو په پروسه کی د کا ند یدانو ترمینځ شخړه او ټکر رامینځته شی نو همدغه امریکایی لوړپوړی مقام د شخړی د مینځه وړلو د پاره مداخله کوی اوپه یو اوبل شان راپیدا شوی شخړه له مینځه وړی ، دلته د خلکو رای هغه امریکای مقام ته یواځي د دموکراسی دظاهرداری وصف لری او دهغو مقا ما تو دپاره دهغوی په تصمیمګری کی څه اهمیت نه لری . لکه چی مونږ اوتاسی ته پوره معلوم شو چی جان کیری بی له دی چی دافغانستان دخلکورای ته درناوی وکړی خپل نانځکی سره مخامخ کیښنول اوهغو ته هدایت ورکړ چی دکمری په مخ یود بل سره لاس ورکړی او

سره روغبړ کړی ، *راک روزف دخپل مرکې په یوه برخه کې ویلي و ه چې امریکایان دخپل تر لاس لاندی رژیم اولسمشر ته وایي : پر هغه خط باندی چې ما درته ایستلی دی دپښو دپنجو په څوکو لاروهه اوکه دنوموړی خط څخه دی پنجی راست اویا کیږ خواته دی واړول نور بیا به نه یي ؟* هوکی داخبره بلکل ریښتیا دی او هغه داچې څه شو دغني «احمدزی» هغه حکومت چې ویلي زه سهامي شرکت نه جوړوم ، یا څه شو د عبدالله «عبدالله» هغه موازی حکومت اویا هغه یاغي کړی او بلوا چې دافغانستان دتجزیی دپاره ملاتړلی وه اوپه درواغوسره د خلکو په نمانده گی سره په اصطلاح د شمال د ټلوالی حکومت اعلانول ، داهغه څه دی چې دغه زمینه دهغو دپاره خپله غلیمان چمتوکوی ترڅو چې په وطن کی بحران را وزیږوی.

راځواصل موضوع ته او هغه داچې ،دغه دواړه نوماند یعنی اشرف غني«احمد زی » او عبدالله «عبدالله» دجان کیری په مینځگړیتوب سره ومنل چې وروسته درای شمیرونو څخه به دواړه سره دوحدت ملی حکومت جوړوی ا و دوه دری کا له وروسته به لویه جرگه راغواړی اوغواړی چې ریاستی حکومت په پارلمانی حکومت سره تعوض کړی. اما دلته باید زیات پام دی ته واړول شی او هغه داچې دغه زماني وړانديز شوی جدول دافغانستان دنامحدود راتلونکی دپاره دیولړ مهم پریکړو مسولیت دافغانانو په غاړه اچوی کوم چې همدغه افغانان دوه لسیزه مخکی د خپل تصمیمگری په وخت کی په دوه اړخ سره وویشل شو اواوس چې غواړی د افغانستان دولت یا حکومت له ریا ستی څخه پارلمانی ته واړوی ایا لکه دوه مخکینی لسیزو په څیر بیا همدغه افغانان سره په دوه برخو نه ویشل کیږی ؟ اوبیا هغه ډول پارلمانی حکومت کوم چې په پارلمان کی هغه احزاب چې داکثریت اوداقلیت په رایو سره حکومت جوړ وی وجود ونه لری ایا بی له احزابو پارلمانی حکومت معنی لری ؟. ایا په دی ډول حکومت کی د موکراسی به پلی شی؟ داهغه سوالونه دی چې دافغانستان دخلکو اودهغه دمشرانو په غاړه اچول کیږی . هغه مشران چې دخپل کټو دترلاسه کولو دپاره دخلکو گوتی پریکړ کیږی ، هغه مشران چې دپاکستان جنرالان دهغوپه هیواد کی اغزن سیم ځغلوی اودافغانستان خاوری هرورځ تر خپل تصرف لاندی راولی ، مگر دوی دلته دقدرت دلاسته راوړلو دپاره خپل خلک په جنگ اچوی ؟] دوی مخکی دجوړجاړی څخه یوپربل تور لگول چې په ټولټاکنو کی تقلب شوی دی -زه ددوی څخه پوښتنه کوم چې دا تاسی د خپل انتخا با تی مبارزی د پاره دا دومره پیسی مو د کومه کړ ، که پیسي مو دایران اویا دپاکستان څخه اخیستی وی ایا له دی نه بل کوم غټ تخلف او خیانت شته دی ؟ ایا هغه چې دایران په پیسو سره اولسمشر کیږی وهغه به دایران گوډاگی نه وی اویاهغه به دحضرت علي قبر(په مزارشریف) کی ایران ته په اجاره نه وی ورکړی اویا هغه به دایران اخوندانوته بلنه نه ورکوی چې دلته راشی اود روضی په میدان کی ځان په ځنځیرونه ووهی ؟ اویا لکه چې اوس د مزار والي کوم چې دایران پر آس سپوردی اود پاچاهي دعوی کوی ، څوک به پیدا شي چې

دهغه په خوله کی قیضه واچوی اویا هغه له قدرت څخه رابښکته کړی – هوکی دی هغه وخت له قدرته ښکته کیږی چی په افغانستان کی داسی یوحکومت رامینځته شی چی په هغه کی هیڅ یوجهادی تیکه دار ونډه ونه لری اوددی غلو اووطن پلرونکو مال او دارایی چی له خلکو څخه غلا کړی دی ضبط شی ، دلته یو قصه می را په یاد شو او هغه داچی : دامیر عبدالرحمان خان دپاچاهی په زمانه کی یو ملنګ چی په اوږه یی یوبیرق رپیده اود بیرق په سرکی د غوا یو خا لی شوی ښکر نصب شوی وه ، د عبدالرحمان خان دبوستان سرایی (ننی پارک زرنګار) کوم چی هلته دعبدالرحمان خان د فتر او کور وه تیریده اوپه چیغه سره دابدله ویل (ای زاغ دراین باغ تماشا چه میکنی ، گل رفته ، بلبل رفته تو تنها چه میکنی ؟) کله چی امیر عبدالرحمان دغه بد له آوری نو فوراً امر کوی چی ملنتګ حضورته می راوړی،حاضرباشان منده کوی اوملنګ د امیرمخی ته راوړی امیرهدایت ورکوی چی ددی ملنګ له وږی څخه بیرق ښکته کړی اوهغه څوعبدالرحمان خا نی افغانی پیسی چی یی په دغه ښکر کی ذخیره کړی دی ضبط اوبیت المال ته تحویل کړی ، اوملنګ بیرته خوشی کړی چی لاړشی ،نوکله چی دملنګ پیسی ضبط شو بیا نو ملنګ هیڅکله په حال را نغی او هیڅکله بیا دخان سر بد لی و نه ویل . دا قصه می ددی دپاره وکړ چی که چیری ددغو مشهورو جهادی غلو مال اودارایی دکوم ملی حکومت په لاس ضبط شی تاسی باور وکړی چی بیا به دا عبدالله عبدالله او دهغه نورډلی تپلی به په ژوند کی سندری لکه هغه دملنګ په شان ونه ووایی].

یوه بل مطلب چی دهغه تذکر دلته لازم ګڼل کیږی هغه دادی چی افغانی اودهغو غربی رسمی مقامات دی پایلی ته رسیدلی دی چی له افغانستان څخه دناتو دقوتونوتر خارجیدو پوری افغانستان دی باید یوموټی وساتل شی او هڅه دی وشی چی یودوحدت ملی حکومت دجوړولو دپاره کار وشی تر څو چی دنا تو تررهبری لاندی غربی نظامی قوتونه په ډیر آرامی او بی سر وصدا له افغانستان څخه پښنی سپکی کړی .

بل مهم مطلب چی دلته باید ذکر شی هغه دادی چی ښاغلی جان کیری دامریکی دمتحده ایالاتو دباندنیو چارو وزیردعبدالله عبدالله دبرالیتوب دپاره ستر ګام پورته کړ او هغه داچی اشرف غنی« احمد زی » کوم چی په دی ټولټا کنو کی بالاخره به ګټونکی معلوم شی اوهغه کله چی داولسمشری مقام ته رسیږی نودټولومیثاقونواودهغه جوړجاړی دمندرجاتو به درناوی کوی اولکه مخکی دجور جاړی څخه که چیری داولسمشری وړونکی شوای وای نو په هغه وخت کی به زیات تغیراتو ته مخه کول کوم چی دعبدالله دډلو ټپلو په ګټه به نه وای ؟یا داچی هغو ته به پخپل حکومت کی ونډه نه ورکوله ؟په هرصورت دعبدالله «عبدالله» دستاد یوغړی په یو خبری ناسته کی وویل :چی دغه روان وضع زمونږ دپاره وړونکی حالت نه شمیرل کیږی اومونږ نه پوهیږو چی په راتلونکی کی زمونږدپاره څه راپیښیږی اما یوه شی چی مونږ ته دیونظر په څیر رابریښی هغه دادی چی دغه حالت مونږ ته له هغه څه چی مو یو هفته مخکی پیل کړی وه دهغه په پرتله ډیر ښه دی .

بل مهم مطلب چی باید پرهغه باندی یو څه تم شو هغه دادی چی افغانی او غربی مقامات دی فیصلی ته ورسید ل چی ددغه جوړجاړی دمحتویات جزیات باید زرافشا نشی اوله هغه څخه ډډه دی وشی ، اما محقق ددی پخلاینی ځنی جزیات دبی بی سی د خبریال سره په مرکه کی افشا کړ اوویل: چی د ټولټاکنی وړونکی به حکومت جوړوی او دټولټاکنی بایلونکی ته په دولت کی د اجرایوی مقام ورکول کیږی چی حکومت اداره کړی او دوه کاله وروسته حکومت لویه جرگی ته بلنه ورکوی چی ریاستی حکومت په پارلمانی حکومت سره تعویض کړی او بایلونکی نوماند به د صدراعظم دنده به تر سره کړی (یوه طنز : اوس دعبدالله عبدالله ډله له خدای څخه غواړی چی وروسته دټولو رای شمیرنی څخه اشرف غنی «احمدزی» وړونکی شی اوعبدالله عبدالله بایلونکی) . په هرصورت حامد کرزی هغه څه چی د خپل زمامداری په وخت کی تر سره کړ هغه ونه غوښتل چی دافغانستان تمامیت ارضی ته ضرروروسیږی هغه حتی د شمال دټلوالی سره له زغم اوتحمل څخه کارواخیست مثلاً تاسی د مزارشریف دوالی نافرمانی او بلند پروازی ته وگوری بیا دعبدالله عبدالله دپلویانو بغاوت ته چی د حامدکرزی عکس یی تربپښو لاندی کړ او ځنی نور تبلیغات او ډنډوری لکه د مثلث تقلب یادونه او د کرزی لاس وهنه ته اشاری دا ټول هغه څه دی چی دشمال دټلوالی له خوا تر ننه پوری تبلیغ کیږی اما بی خبر ددی چی دکاسی تر لاندی بل نیم کاسه هم وه کوم چی نیویارک ټایم هغه افشا کړ اود لته په لاندی بڼی سره دنیویارک ټایم هغه څرگندونه چی يي پخپل ننی () گڼه کی په نشر رسولی دی تا سی ته دهغه متن وړاندی کوم :

نیویارک تایمز: گروهء عبدالله می خواست ارگ و 3 ولایت را تسخیر کند

منبع : رادیو آزادی 7/15/2014 :تاریخ

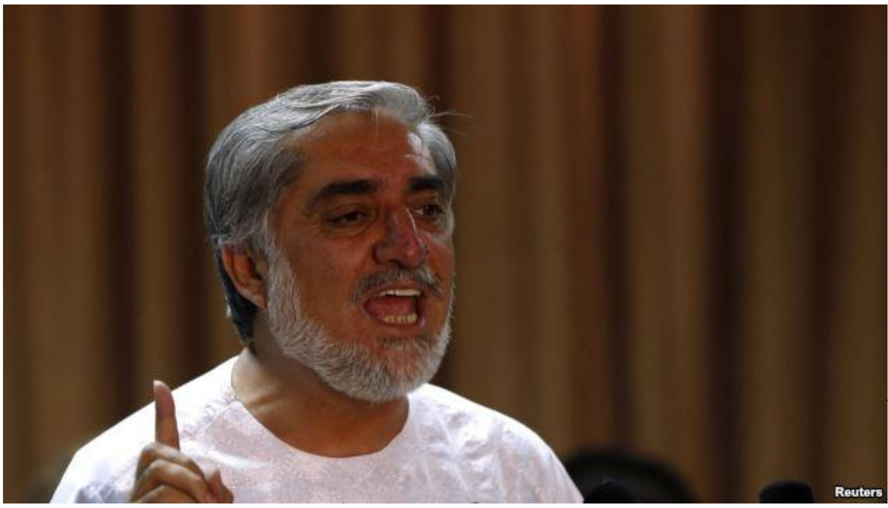

روزنامهء نیویارک تایمز مقالهء را درمورد بحران انتخابات افغانستان در چند روز قبل از دیدار جان کری به نشر رسانیده و در آن از واقعیت های پرده برداشته است.

به نوشته روزنامه حامیان عبدالله عبدالله آماده گی داشتند، بعد از اعلان نتایج ابتدایی دور دوم انتخابات، بر ارگ

ریاست جمهوری و ساختمان هایی حکومتی در چند ولایت هجوم ببرند، ولی یک تماس تیلفونی رئیس جمهوراوباما با عبدالله عبدالله جلو چنین اقدام را گرفت.

نیویارک تایمز از قول فضل احمد معنوی یک مقام پیشین کمیسیون انتخابات و از حامیان عبدالله عبدالله نوشته که می گوید، یک تماس تیلفونی رییس جمهور اوباما با عبدالله عبدالله صبح وقت روز سه شنبه گذشته، از یک کشمکش خطرناک قدرت در افغانستان جلوگیری کرد.

نیویارک تایمز می نویسد، در حالیکه بحران انتخاباتی افغانستان عمیق تر میشد و مقامات غربی چندین هفته در حاشیه قرار داشتند، آلمانی ها اولین کسانی بودند که هشدار یک کشمکش احتمالی قدرت را در افغانستان دادند.

درست یک هفته پیش مقامات غربی هشدار دادند که اگر یک والی قدرتمند افغان، حکومت جداگانه را به رهبری عبدالله عبدالله اعلان کند، غرب تمام کمک ها را به افغانستان را متوقف نموده و ماموریت آموزش قوای افغان را خاتمه می دهد.

به نوشته نیویارک تایمز، زمانی زیادی نگذشت که نگرانی آلمانی ها به واقعیت مبدل شد. بعد از اعلان نتایج ابتدایی انتخابات به روز دوشنبه گذشته، این والی افغان از اعلان یک حکومت موازی سخن گفت و به دنبال وی تعدادی دیگر از حامیان عبدالله عبدالله اعلان های مشابه کردند.

نیویارک تایمز می نویسد، آنچه از آن گفته نشد این بود که تهدیدات عبدالله عبدالله فراتر از الفاظ رفته، به پلانی برای اقدام مبدل شده بود. به گفتهء چندین تن از حامیان عبدالله و مقامات سابق حکومتی، تعدادی از حامیان عبدالله برای محاصره مراکز حکومتی در حد اقل سه ولایت افغانستان آماده گی گرفته بودند و هم آماده گی داشتند به اشارهء عبدالله، به سوی ارگ ریاست جمهوری هجوم برده و آنجا را محاصره کنند.

شش روز بعد، روزهای مثل هر روز دیگر بعد از آغاز جنگ امریکا در افغانستان معلوم می شدند، ولی نیویارک تایمز می نویسد، ستاد های انتخاباتی دو کاندید در مصاحبه ها با رسانه های غربی جزییاتی را درمورد این هفتهء پرتنش داده اند که جدی تر از بحران های سیاسی قبلی بوده و خطراتی را در بر داشت که می توانست، زخم های جنگ های داخلی را تازه کند.

نیویارک تایمز می نویسد:

قوماندانان محلی مجاهدین خواهان اقدام علیهء ارگ شده و با یقین کامل ابراز داشتند که قوای امنیتی افغان به شمول محافظین امنیتی ارگ، بر آن ها فیر نخواهند کرد. این قوماندانان جهادی باور داشتند که اکثر نیروهای امنیتی افغان طرفدارعبدالله عبدالله اند و رییس جمهور کرزی نخواهد توانست به آن ها دستور دهد بالای کسانیکه به ارگ هجوم می برند آتش باری کند.

فضل احمدی معنوی رییس سابق کمیسیون انتخابات و مشاور امور انتخاباتی عبدالله عبدالله به نیویارک تایمز گفته است:

"قوماندانان ما می گویند برای ورود به ارگ به گرفتن کلید از نزد کمسیون انتخابات نیاز نداریم، خود می توانیم برویم و ارگ را بگیریم."

معنوی گفته است:

"اگر آقای عبدالله دستور می داد چندین ولایت به شمول قصر ریاست جمهوری به دست تیم وی می افتادند."

ولی به گفتهء معنوی و چندین تن دیگر، یک تماس تیلفونی اوباما به عبدالله عبدالله صبح وقت روز سه شنبه گذشته، از یک کشمکش خطرناک قدرت ممانعت کرد.

آقای اوباما به عبدالله عبدالله هشدار داده بود که حتی فکر گرفتن قدرت را نکند و سه روز منتظر باشد تا جان کری به کابل برسد.

فضل احمد معنوی به نیویارک تایمز گفته است، حکومت امریکا واقعاً کار خوب برای مردم افغانستان کرد و اگر همین تیلفون اوباما به عبدالله نمی بود، این جریان متوقف نمی شد.

جیمز کننگهم سفیر امریکا در افغانستان به طور مستقیم تایید نکرده است که گویا مقامات امریکایی در مورد پلان هجوم بردن حامیان عبدالله به ارگ خبر داشتند. ولی وی بیان داشته است که احساس جدی از حالت اضطرار موجود بود.

کننگهم در مصاحبهء با یک گروپ کوچک از خبرنگاران گفته است: "دلیل اینکه ما به طور سریع مداخله کردیم این بود که به آن ها بگوییم که از اقدام بیشتر دست بردار شوند، اقدامی که یقین دارم برای افغانستان فاجعه بار می بود".

کننگهم گفته است:

"این انکشاف تا اندازهء جدی بود که حتی رییس جمهور و وزیر خارجه امریکا را به اقدام واداشت."

نیویارک ټایمز پر ارګ او دولتي ودانیو د عبدالله د حملي پلان افشا کړ

منبع : تاند تاریخ: 7/15/2014

نیویارک ټایمز ورځپاڼي افشا کړه چې د افغانستان د ولسمشرۍ د دوهم پړاو انتخاباتو د ابتدايي پایلو له اعلانه وروسته د عبدالله عبدالله پلویانو تیاري نیولې وه چې پر ارګ او په څو ولایتونو کې پر دولتي ودانیو یرغل وکړي خو له عبدالله سره د ولسمشر بارک اوباما ټېلفوني خبرو د دې کار مخه ونیوله.

نیویارک ټایمز د عبدالله عبدالله د اصلاحاتو او همپالنې د ټیم د یوه مشر فضل احمد معنوي له قوله لیکلي چې د تېرې اوونۍ د سي شنبې په ورځ سهار وختي له عبدالله سره د اوباما ټېلفوني خبرو په افغانستان کې د واک پر سر د یوه خطرناک کړکېچ مخه ونیوله.

د ورځپاڼې له راپور سره سم، په داسې حال کې چې د افغانستان انتخاباتي لانجه ترینګلې کېده او لوېدیځ چارواکي څو اونۍ له دې مسایلو لېرې ول، جرمنیان لومړني کسان ول چې په افغانستان کې يې د قدرت پر سر د یوه لوی جنجال په وړاندې خبرداری ورکړ.

نیویارک ټایمز لیکلي: پوره یوه اوونۍ مخکې لوېدیځو چارواکو خبرداری ورکړ چې که یو زورور والي د عبدالله په مشرۍ جلا حکومت اعلان کړي، لوېدیځ به له افغانستان سره ټولې مرستې ودروي او د افغان امنیتي ځواکونو د روزنې ماموریت به هم پای ته ورسوي.

ورځپاڼه وايي، ډېر ژر ثابته شوه چې د جرمنيانو اندېښنه حقيقت لري. د سې شنبې په ورځ د ابتدايي پايلو له اعلانه وروسته دغه افغان والي د يوه موازي حکومت خبره وکړه او ورپسې د عبدالله نورو پلويانو ورته اعلانونه وکړل.

نيويارک ټايمز ليکي، څه چې ونه ويل شول دا و چې د عبدالله خبرداري يوازې پټکې نه وې بلکې يو عملي پلان و.

د عبدالله عبدالله د څو مهمو پلويانو او همکارانو په وينا د عبدالله يو شمېر ملاتړ کوونکو لږترلږه په ۳ ولايتونو کې د دولتي ودانيو د محاصره کولو او نيولو پلان جوړ کړی و. دوی دغه راز دې ته تياري نيولې وه چې د ولسمشرۍ پر ماڼي- ارګ به ورننوځي او يا به محاصره کوي.

نيويارک ټايمز وايي چې د شمال ټلوالې قومندانانو غوښتل چې پر ارګ دې يرغل وشي. دوی باور درلود چې افغان امنيتي ځواکونه او د ارګ امنيتي ساتونکي به پرې ډزې ونه کړي.

دغو جهادي قومندانانو باور درلود چې اکثره امنيتي ځواکونه د عبدالله عبدالله پلويان دي او ولسمشر کرزی به ونه کړای شي چې پر هغو کسانو د ډزو امر ورکړي چې پر ارګ بريد کوي.

فضل احمد معنوي نيويارک ټايمز ته ويلي:«زموږ قومندانان وايي، ارګ ته د ننوتو لپاره د انتخاباتو د کميسيون له خوا د برياليتوب سند ته اړتيا نه لرو. په خپله ارګ ته تللی او هغه نيولی شو. که عبدالله امر کړی وای د ولسمشرۍ د ماڼۍ په شمول مو څو ولايتونه نيولی شوای.»

د نيويارک ټايمز د راپور له مخې ولسمشر بارک اوباما عبدالله عبدالله ته خبرداری ورکړی و چې حتي د واک د غصبولو فکر ونه کړي، درې ورځې دې صبر وکړي چې جان کيري کابل ته ورسيږي.

معنوي نيويارک ټايمز ته ويلي چې اوباما ډېر ښه کار وکړ که ده دا کار نه وای کړی هر څه به بل ډول و.

يادداشت : محترمو لوستونكو تاسی پخپله قضاوت وکړی چی جهادی ډلی ټپلی اصلاْ نه غواړی چی په افغانستان خلک هوسا ژوند ولری بیاهم دنیویارک ټایم ددی مقالی اویاددی خبر نګار کوردی آباد اوسی چی زمونږ وطن یی له تجزیه کیدو څخه دم درحال وژغورل وبه ګورو چی دغه شیطانان به نور حه کوي .

په درناوی

the Brink

By CARLOTTA GALL and MATTHEW ROSENBERGJULY 14, 2014

Photo

The presidential candidates, Abdullah Abdullah, right, and Ashraf Ghani, after a pact was announced, as John Kerry looked on. Credit Jim Bourg/Agence France-Presse — Getty Images

This article and others like it are part of our new subscription.
Learn More »

Continue reading the main story

KABUL, Afghanistan — It was the Germans who uttered the first alarm that a potentially deadly power struggle might be brewing, after weeks of Western officials' staying on the sidelines as the Afghan election crisis deepened. Just over a week ago, they threatened to withdraw funding and training troops from Afghanistan if a powerful regional governor declared a breakaway government led by the presidential candidate Abdullah Abdullah.

It was not long before the German concerns proved founded. Enraged by Afghan officials' sudden announcement of suspicious preliminary results last Monday, the governor declared the breakaway government. And he was followed by similar declarations from other Abdullah supporters.

-

[Kerry Pushes for Solution to Afghanistan Election CrisisJULY 11, 2014]

But as Western officials scrambled to respond, what was not being said aloud was that the Abdullah camp's threats had already gone beyond talk to a plan of action. Some of Mr. Abdullah's backers were preparing to take over the centers of government in at least three provinces, and on his word to march on and occupy the presidential palace, according to several of his supporters and former government officials.

What followed was as tumultuous a six-day stretch for Afghanistan as any since the American invasion in 2001. Interviews with Western officials, the two presidential campaigns and other Afghan officials detailed a week that went beyond any previous political crisis in carrying the risk of a factional conflict that would tear open the wounds of the devastating civil war.

Local mujahedeen commanders were urging action against the palace, expressing confidence that the Afghan security forces, including those guarding President Hamid Karzai, would not fire on them. The commanders believed that most of the security forces were sympathetic to Mr. Abdullah, and that Mr. Karzai would be loath to order guards to open fire.

"Our commanders say we do not need the palace key from the Election Commission, we can go and take it ourselves," said Fazal Ahmad Manawi, a former supreme court judge and an election adviser to Mr. Abdullah. "If Dr. Abdullah had said yes, several provinces including the palace would have fallen into the hands of his team."

According to Mr. Manawi and others, it was a call from President Obama to Mr. Abdullah just after dawn last Tuesday that helped stop a headlong rush into a disastrous power struggle. Mr. Obama warned Mr. Abdullah not to even consider seizing power and to keep calm over the three days until Secretary of State John Kerry could get to Kabul.

"Really here the U.S. government did a great favor to the Afghan people," Mr. Manawi said. "If it was not for the telephone call to Dr. Abdullah, this would not have stopped."

The American ambassador in Kabul, James B. Cunningham, would not directly confirm that American officials knew of the plan to march on the palace before Mr. Obama and Mr. Kerry reached out. But he did acknowledge an acute sense of urgency.

"The reason we intervened so rapidly was to urge them to stop even thinking about going down that road, which, I agree, would have been a disaster for the country," Mr. Cunningham said in an interview with a small group of reporters. "It was serious enough that it engaged the president of the United States and the secretary of state, and that's not an everyday occurrence."

Continue reading the main story

At a political rally the day of the call, Mr. Abdullah invoked the American warnings as he struggled to curb supporters who had begun to shout their demands for a march on the palace. Beginning to tear up, he urged patience, saying that Mr. Kerry would soon be in Afghanistan, and that they should wait to see what kind of agreement could be struck with his rival, Ashraf Ghani.

He was shouted down, and left the stage as the crowd's yells heightened.

From the start, diplomats and election observers knew there were signs of large-scale fraud. After troubling reports from the first round of voting in April, things sharply escalated the day of the presidential runoff, June 14.

When the election commission announced a turnout of seven million that day, it was far higher than expected, and than plausible, given witness reports from polling stations around the country. The announcement was immediately suspicious not just to Mr. Abdullah, but to some international officials as well.

Over the next weeks, Mr. Abdullah pressed accusations of systemic election fraud, in which millions of false ballots had been arranged in a conspiracy that included Mr. Ghani's campaign, national election officials and President Karzai himself. Mr. Ghani, for the most part, kept a studied silence other than to deny his opponent's claims and reaffirm that he would abide by the election commission's process.

Mr. Abdullah began unveiling evidence, including audio recordings of phone calls that his campaign officials said involved a senior election commissioner talking with staff members about stuffing ballot boxes. The commissioner resigned, but the electoral body mostly refused Mr. Abdullah's other demands.

Then, last Monday, the Independent Election Commission announced preliminary results for the runoff, even as the candidates were still negotiating with the United Nations on a broader investigation of fraudulent ballots. They put Mr. Ghani more than a million votes ahead of Mr. Abdullah, and said the turnout was even greater than initially announced, at 8.1 million voters.

The announcement caught most by surprise. One diplomat in Kabul said it "torpedoed" the United Nations' efforts to negotiate a deal, and left Mr. Abdullah "extremely vulnerable in his own camp." The diplomat, along with some other officials interviewed about the crisis, spoke on the condition of anonymity.

As Mr. Abdullah's supporters began agitating for action, the Germans sounded their note of alarm, followed by other Western officials. Then Mr. Obama stepped in, and a tense three-day countdown began until Mr. Kerry's arrival.

Although Afghan officials were careful to say that they believed Mr. Abdullah did not personally want a call to arms on his behalf, he began publicly walking a very tenuous line. Even as he tried to calm his supporters, he also insisted that he would be found the rightful winner of the election. And he reserved the right to unilaterally declare a government if talks with Mr. Kerry did not satisfactorily address his accusations of fraud.

Continue reading the main story Continue reading the main story
Continue reading the main story

Mr. Kerry, whose flight arrived just before midnight, spent the first hours of Friday morning with Mr. Cunningham and other officials at the embassy discussing the situation and going over possible solutions, American officials said. “The outcome was not preordained,” Mr. Cunningham said. “There really was quite a deadlock when he arrived.”

Continue reading the main story

Recent Comments

j. von hettlingen

3 hours ago

The Germans raised the alarm about the brinkmanship in Afghanistan. Was was the CIA doing?John Kerry has been able to bring Abdullah and...

Samsara

4 hours ago

A powerful regional governor (a more precise term would be warlord) is planning to break away and form his own government, and the Germans...

Tullymd

5 hours ago

Afghanistan is not a country but rather a collection of tribes and will never become a democracy. Why don't we know that? They don't seem to...

- See All Comments
- Write a comment

After the meetings broke up around 3 a.m., Mr. Kerry and other officials slept a few hours before embarking on a crucial and harried schedule. It included direct meetings with Mr. Abdullah, Mr. Ghani and Mr. Karzai, and with other Afghan and Western officials.

Much of Friday was spent listening to the concerns of the Afghans. That night, Mr. Kerry huddled with American and United Nations officials to come up with a plan for the next day, which he would spend at the American Embassy, shuttling between the two camps in the embassy’s main meeting rooms in hopes of brokering a deal. Mr. Cunningham’s residence in the embassy’s upper floors were to be used for more private meetings.

Adding to the difficulty of the negotiations was that it was Ramadan, and the candidates and their entourages were observing dawn-to-dusk fasts for the Islamic holy month.

The negotiations on Saturday were most drawn out over the details of how to audit the runoff ballots, Mr. Manawi said. Mr. Abdullah was insisting that any box in which over 93 percent of the ballots were for one candidate should be reviewed. Mr. Ghani objected, eventually suggesting that they audit all the votes cast.

After that deal, officials said, the rest of the agreement was reached relatively easily, despite the fact that it included a sweeping plan to change the shape of the government over the next few years and to agree on a unity government in the shorter term after the results of the audit — and the election — are announced.

The winner will become president, and the runner-up, or somebody he nominates, will become a chief executive running the government. The security ministries will remain as they were for the first three months, Mr. Manawi said. The chief executive will serve for two years and the constitution will be amended to create an empowered prime minister post. The two election commissions will also be reformed.

Mr. Ghani and Mr. Abdullah were in the compound at the same time at multiple points during the day, Mr. Cunningham said. But American diplomats kept them apart “not because there was any danger that passing by each other they would cause any problem, but just because we were trying to keep the conversations separate until the very end.”

Once deals with both were secured, Mr. Cunningham said, “then we would ask them both to come together to ratify that, and that is, in fact, what happened.”

Mr. Abdullah made his final decision at the end of a dinner to break the daily Ramadan fast, known as an Iftar, that was held in the ambassador’s living room.

Mr. Ghani had by then left for an Iftar at his campaign office, which is nearby. “We asked him to come back,” Mr. Cunningham said, and the rivals sat together and agreed.

After weeks of intense bad feelings between their camps, Mr. Abdullah and Mr. Ghani embraced in the living room after striking the deal. They would do the same thing a short while later, at the end of news conference to announce their agreement to the Afghan people

یاداشت : دنیویارک ټایم هغه لیکنه چې دهغه انګلیسی متن په پورته شکل سره تاسی ته وړاندی کیږی